

I. DIALOGUL DINTRE PROFET ȘI DUMNEZEU

1.

Prima lamentațiune a profetului: ruinarea justiției

¹ Profeția pe care a văzut-o Habacuc, profetul.

² Până când voi striga către tine, și tu nu vei asculta?

Până când voi striga la tine „Violență!”, și tu nu mântuiești?

³ De ce mă faci să văd nelegiuire și tu privești?

Devastare și violență sunt înaintea mea,
ceartă și neînțelegere se ridică.

⁴ De aceea legea este fără putere

și judecata nu ajunge la împlinire.

Căci cel fărădelege îl încorsetează pe cel drept
și judecata iese strâmbă.

Primul oracol. Caldeii, flagelul lui Dumnezeu

⁵ Uitați-vă între neamuri și priviți și mirați-vă!

Voi face o lucrare în ochii voștri,
că nu veți crede chiar dacă s-ar povesti!

⁶ Iată, eu fac să se ridice caldeii, un neam amarnic și iute,

care străbate lățimea pământului
ca să ia în stăpânire locurile care nu sunt ale lor.

⁷ Înfricoșător și înspăimântător este el,
de la el vine judecata lui și iese faima sa.

⁸ Mai iuți decât leoparzii sunt caii lui,

mai sprinteni decât lupii seara.

Călăreții lui năvălesc;

călăreții lui vin de departe,
zboară ca un vultur care se repede să devoreze.

⁹ Toți vin pentru violență;

toate fețele lor sunt îndreptate înainte
și-i adună pe captivi ca pe nisip.

¹⁰ El îi disprețuiește pe regi

și cei care conduc sunt luați în râs.

El râde de toate fortărețele

și adună praf ca să le captureze.

¹¹ Atunci se duce vântul și trece.

Vinovat este cel care face din propria forță dumnezeul său.

A doua lamentație a profetului. Birurile opresorului

¹² Oare nu ești, Doamne, dintotdeauna Dumnezeuul meu,
Cel Sfânt care nu moare?

Doamne, tu l-ai pus pentru dreptate,
ai întemeiat o stâncă pentru răzbunare.

¹³ Ochii [tăi] sunt prea puri ca să vadă răul
și nu pot să privească la chin.
Pentru ce te uiți la trădători
și taci când cel fărădelege îl înghite pe unul mai drept decât el.

¹⁴ Tu-i faci omului ca peștilor mării,
ca târătoarelor care nu au stăpân peste ele.

¹⁵ El îi scoate pe toți cu undița,
îi trage în plasa sa și îi adună în năvodul său.
De aceea, se bucură și se înveselește.

¹⁶ De aceea, aduce jertfă plasei lui
și arde tămâie în fața năvodului său.
Căci, prin ele, partea lui devine grasă,
hrana lui, abundentă.

¹⁷ Oare pentru aceasta va goli plasa lui
și nu-i va fi milă să ucidă neamuri încontinuu?

2.

Al doilea oracol: cel drept va trăi prin credință

¹ Voi sta la locul meu de strajă
și voi ședea pe fortăreață.
Voi avea grijă să văd ce-mi va spune
și ce va trebui să răspundă la reproșul meu.

² Domnul mi-a răspuns și a zis:
„Scrie viziunea și graveaz-o pe tăblițe,
ca să poată alerga cel care o vestește.

³ Căci va mai fi o viziune la timpul hotărât.
Ea va fi exprimată la sfârșit și nu va înșela.
Dacă întârzie, așteapt-o,
pentru că va veni și nu va întârzia.

⁴ Iată, el s-a îngâmfat și sufletul lui nu este drept în el.
Dar cel drept va trăi prin credința lui”.

II. BLESTEME ÎMPOTRIVA OPRESORULUI

Preludiu

⁵ Într-adevăr, vinul îl înșală pe cel viteaz
și pentru cel mândru nu este liniște.
Sufletul lui se lărgeste ca Șeolul,
este ca moartea și nu se satură.
Adună la el toate neamurile,
reunește la sine toate popoarele.

Cinci blesteme

⁶ Oare niciunul dintre aceștia nu vor înălța proverb,
satiră și ghicitoare împotriva lui?
Se va zice: „Vai de cel care adună, dar nu pentru sine!
Până când va fi cel care îngreunează povara peste el?

⁷ Oare nu se vor ridica pe neașteptate creditorii tăi,
nu se vor trezi executorii tăi?
Atunci vei fi pradă pentru ei.

⁸ Întrucât ai jefuit multe neamuri,
te va jefui pe tine tot restul popoarelor,
din cauza sângelui oamenilor
și a violenței asupra țării, asupra cetății
și a tuturor celor care locuiau în ea.

⁹ Vai de cel care adună câștiguri rele pentru casa lui,
ca să-și pună pe înălțime cuibul
și să scape de mâna celui rău.

¹⁰ Ai dat sfaturi de rușine pentru casa ta,
ai nimicit popoare multe
și sufletul tău a păcătuit.

¹¹ Căci piatra zidului strigă
și bârna din acoperiș îi răspunde.

¹² Vai de cel care clădește cetatea pe sânge,
de cel care stabilește localitatea pe fărâdelege.

¹³ Iată, oare nu este de la Domnul Sabaot
ca popoarele să trudească pentru foc
și neamurile să se ostenească pentru nimic?

¹⁴ Pământul se va umple de cunoașterea gloriei Domnului
așa cum apele acoperă marea.

¹⁵ Vai de cel care îl face să bea pe aproapele,
de cel care amestecă otrava ta până la beție,
ca să privească la goliciunea lor.

¹⁶ Te-ai săturat de blestem în loc de glorie.

Bea și tu și arată-te necircumcis!

Învârte deasupra ta cupa dreptei Domnului,
și ocara va fi peste gloria ta.

¹⁷ Căci violența Libanului te va acoperi
și nimicirea animalelor te va înspăimânta,
din cauza sângelui oamenilor și a violenței asupra țării,
asupra cetății și asupra tuturor celor care locuiesc în ea.

¹⁸ La ce este util un chip cioplit,
ținând cont că l-a cioplit cel care modelează,
chipul turnat și cel care învață minciună,
pentru că cel care modelează se încrede în ce a modelat
atunci când face zei muți?

¹⁹ Vai de cel care zice lemnului: „Trezește-te!”
și „Ridică-te!” pietrei mute!
Va învăța el?

Iată, este acoperit cu aur și cu argint,
dar nu este nicio suflare în interiorul lor.

²⁰ Domnul este în templul său cel sfânt.
Să tacă înaintea lui tot pământul!

III. INVITAȚIE ADRESATĂ DOMNULUI CA SĂ INTERVINĂ

3.

Implorare

¹ Rugăciunea profetului Habacuc.

Pe [ton de] lamentație.

² Doamne, am auzit vestea ta și m-am temut.

În mijlocul anilor, fă vie lucrarea ta,

în mijlocul anilor, fă-o cunoscută!

În mânie, adu-ți aminte de îndurare!

Teofanie: sosirea Domnului

³ Dumnezeu vine din Teman,

Cel Sfânt, din muntele Paran. *Selah.*

Maiestatea lui acoperă cerurile

și pământul este plin de lauda lui.

⁴ Strălucirea lui este ca lumina;

coarne erau din mâna lui

și acolo era ascunsă puterea lui.

⁵ Înaintea lui merge ciurma
și molima iese pe urmele lui.

⁶ Se ridică și face să se cutremure pământul;
se uită și face să fugă neamurile;
face să se împrăștie munții veșnici,
dărâmă colinele eterne,
căile sale sunt veșnice.

⁷ Am văzut în suferință corturile din Cușan
și au tremurat colibele din țara Madian.

Bătălia Domnului

⁸ Oare s-a înfuriat Domnul pe râuri?
Împotriva râurilor era mânia ta
sau împotriva mării este furia ta,
că ai încălecat pe cai
și [ai crezut că] mântuirea vine de la care?

⁹ Dezgolești arcul tău săturându-l cu săgeți. *Selah.*
Râuri despică pământul.

¹⁰ Te-au văzut și s-au cutremurat munții;
puhoaie de ape au trecut,
abisul își dă glasul și înălțimea își ridică mâinile.

¹¹ Soarele și luna s-au oprit la locul lor,
la lumina săgeților tale treceau,
la strălucirea ei, scânteia sulița ta.

¹² Cu indignare tu străbați pământul
și cu mânie treieri neamuri.

¹³ Ai ieșit ca să-l mântuiești pe poporul tău,
să-l mântuiești pe unsul tău;
ai zdrobit vârful casei celui fărădelege
și ai dezgolit-o de la temelie până la coamă. *Selah.*

¹⁴ Ai zdrobit cu sulițele lor capul războinicilor lui
când ei s-au năpustit să ne risipească
cu satisfacția celui care-l devorează pe cel nevoiaș în ascuns.

¹⁵ Tu mergi pe mare cu caii tăi,
printr-o grămadă de ape multe.

¹⁶ Când am auzit, pieptul mi s-a cutremurat,
buzele mele au tremurat la [acest] sunet,
a intrat putreziciunea în oasele mele
și am tremurat în interiorul meu.
Mă voi odihni în ziua strâmtorării,
în ziua când asupritorul va urca să atace poporul?

¹⁷ Căci smochinul nu va înflori

și nu vor fi roade în vii.

Rodul măslinului va lipsi

și câmpiile nu vor da hrană.

Va fi nimicită turma din staul

și nu va fi cireadă în grajduri.

¹⁸ Dar eu voi tresălta de bucurie în Domnul,
mă voi bucura în Dumnezeuul mântuirii mele.

¹⁹ Domnul Dumnezeuul meu este tăria mea;
el îmi face picioarele ca ale cerboaicelor
și mă face să umblu pe înălțimile mele.

Maestrului de cor. Pentru instrumentele mele de coarde.

© 2013 Copyright-ul textelor aparține DCB din cadrul Episcopiei de Iași; copyright-ul
concordanței aparține DCO & Salezienii Don Bosco